

KİTAP ÖZETİ : YENİ DİN YENİ TANRI

Yazarı : *Prof. Dr. Alpaslan IŞIKLI*

Özetleyen : *İnt. Dr. Sezin ÇOLAK*

Ankara Üniv. Tıp Fak.

Ekim 2013

YANLIŞ DENKLEMLER

Kapitalizm, yeryüzünde sosyalizmden çok daha eski bir tarihe sahiptir. Bu nedenle, insanları ideolojik açıdan etkilemek bakımından, bilimden ve dinden de daha etkilidir. Özellikle, kitle iletişim araçlarında sağlanan

gelişmeler kapitalizmin ideolojik gücü bakımından tartışılmaz üstünlükler sağlamıştır. Tarihin tanık olduğu ilk sosyalizm uygulaması olarak sunulan Sovyet sisteminin çöküşü kapitalizmin ideolojik üstünlüğüne olağanüstü bir boyut getirmiştir. Bunun sonucundadır ki, Sosyalizme temel olabilecek tüm değerler, doğru dürüst uygulama alanı kazanmamış olmalarına karşın; eskimiş, dinazorlaşmış unsurlar konumuna indirgenmişlerdir. Buna karşılık, gerçek eskiyi temsil eden kurallar, kurumlar ve sözde çözümler, değişim rüzgârlarıyla estirilen model çerçevesinde ve **'yeni dünya düzeni'** adı altında tüm dünyaya dayatılabilmişlerdir.

YENİ DİN YENİ TANRI

Dünya Bankası İmparatorluğunda iktidarın din temeline dayalı olmaması, geçmişin imparatorluklarında görülmeyen bir durumdur. Ancak bu durum, İmparatorluğun kendine özgü bir organizmasının olmadığı anlamına da gelmez. Bunların da bir anlamda dini vardır ve bu dinin adı **"neo-liberalizm"** dir. Dünya Bankası'nın kalkınma vizyonu (vizyonu) ile yeni muhafazakâr, sağcı, bağnaz dinsel akımlar arasında çarpıcı benzerlikler bulunmaktadır.

"Görünmeyen el" (*Invisible hand*), sanki Tanrı gibi, gizemli biçimde ekonomik yaşamı yönetmektedir. **"Görünmeyen el"**i tanımayanlar veya daha kötüsü ona karşı çıkanlar, yıkımlarını hazırlamaktadırlar.

'Fiyatları tanrı belirler' cümlesiyle eleştirilere yanıt veren zihniyetlere göre; halkın, pazar mekanizmasının acımasız işleyişi altında ezilmesi, ilahi takdirin gereği sayılmalıdır!

SOSYALİZM = DİN DÜŞMANLIĞI

Marks'ın ciltler dolusu kitap yazmasına karşın, düşmanları, 'din halkın afyonudur' sözünü kullanarak O'nu din düşmanı ilan ettiler. Sosyalizme karşı kullanılan hiçbir ideolojik silahın bu ölçüde etkili olduğu görülmemiştir. Oysa anlı şanlı Hıristiyan azizlerinin **'esir, sahibine itaat etmekle tanrıya itaat eder', 'eşitsizlik ilahi bir kurumdur'** sözleri karşısında akıl ve vicdan sahibi herhangi bir kimsenin bunları afyona benzetmesinden daha doğal ne olabilir?

ÖZELLEŞTİRME NE İÇİN?

Günümüzde özelleştirmeyi sihirli bir değnek gibi görenler çoğaldı. Günlük yaşam içinde nerede bir aksaklık görülse akla **"özelleştirme"** gelir oldu. Bütün bunlar kendiliğinden olmadı. Özellikle 12 Eylül'den (1980) bu yana çok yaygın kesimlerden kaynaklanan özelleştirme yanlısı kampanyaları, sendika karşıtı kampanyalarla ve kamu kesimindeki istihdamın toplumun sırtında bir yük oluşturduğu yolundaki kampanyalarla eşlendirmek yoluyla sağlamışlardır. Bu eleştiriler 'buralara hatır - gönül ilişkisi sonucu ve politik nedenlerle işçi alındığı iddiaları' üzerine kurulmuştur. Ne gariptir ki, bu konudaki eleştiriler, genelde kamu kesimindeki istihdam üzerinde en belirleyici konumda bulunan siyasal iktidar sahiplerinden kaynaklanmıştır. Özelleştirme lehine sürülen en popüler görüşlerden biri; 'özelleştirme, devletten alıp halka vermektir'. Ancak gerçekte devletten alınıp halka verilmemektedir. Ayrıca devlet ve halk, zorunlu olarak birbirlerine karşıt kavramlar değillerdir.

Oysa "özelleştirme" sendikasızlaştırma ve sosyal korunmadan uzaklaştırma demektir. Bunun nedeni, Devletin demokratikleşmesi ölçüsünde, sosyal adalet öncelikleri ile kamu kesiminin önceliklerinin uzlaşabilir olmasıdır.

“Özelleştirme” üretimi daraltmak demektir. Üretim araçlarının mülkiyeti özel kesime geçtiği ölçüde, üretim kararlarının insan gereksinimlerine göre belirlenmesi durumu son bulur. Onun yerine üretim kararları sermayenin kârlılık ilkelerine göre alınmaya başlanır.

(A. Saltık: Örnek, 1 kutusu 2,5 - 3 TL olan *yaşam kurtarıcı depo penisilin* iğneleri "piyasada" yoktur, ucuzdur, kâr payı düşüktür ama yaşam kurtarıcı olsa bile sermaye açısından üretimi önemsizdir.. "*Öksüz ilaç - orphan drug*" ilan edilmiştir sermaye tarafından.. **Kapitalizmin Tunç yasası "maksimum kâr"** çelik iradesiyle yürürlüktedir ve anlı şanlı AKP iktidarı eli kolu bağlı, bu sağlık dramını seyretmektedir ne acıdır ki!)

“Özelleştirme” yabancılaştırmadır. Kapitülasyonları ve Duyun-u Umumiye'yi görmüş bir ülkenin insanları olarak, ülkenin iktisadi işletmelerinin hiçbir sınır tanımaksızın yabancılara devredilmesinin doğuracağı sonuçların ciddiyetini en çok bizim kestirmemiz gerekiyor.

SERBEST REKABET ve SAĞLIK

Serbest rekabet savunucularına göre, tüketiciler piyasada 'özgürce' karar verirken, ekonominin yönetimine temel olan kararların oluşumuna katılmaktadırlar. Bu noktada unutulmuş ya da unutturulmuş istenen husus, satın alma ile ilgili kararlarda bireylerin iradelerinin eşitlik içinde rol oynamamakta oluşudur. Eğer bu ekonomi alanında demokrasi ise herkesin eşit olarak değil, satın alma gücü oranında katıldığı bir demokrasidir; dolayısıyla demokrasi değildir.

Sağlık alanının kendine özgü koşulları, serbest rekabet kurallarının işlemlerini olanaksızlaştıran kimi özel güçlükler içerir.

Örneğin sağlık alanında görece olarak, fiyat karşısında esnek olmayan bir istem (talep) söz konusudur.

Yani sağlık hizmetlerinde fiyat ne denli artsa da, istemin sabit kalma eğilimi yüksektir.

Normal olarak herkes, kendi sağlığı veya yakınlarının sağlığı için parasının tümünü vermeye hazırdır.

Öteki çarpıcı nokta ise; sağlık hizmetlerinin maliyeti, yaşlılar, yoksullar ve kronik hastalar bakımından öbür insanlara göre daha yüksektir. Bu kategorilere dahil olanlar, sağlık hizmetlerine en çok gereksinim duymalarına karşın, en düşük satın alma gücüne sahip kesimi oluştururlar. Sağlık hizmetlerinin piyasa mekanizmasına bağlı kılınmış olması, satın alma gücü yüksek ve ayrıcalıklı dar bir kesimin sağlık gereksinimlerini karşılamaya yönelik olağanüstü lüks sağlık kurumlarının kurulması sonucunu doğurmuştur. Bizde de Devletin sırtından hızla yükselmeye başlamış bulunan, beş yıldızlı otel konforuna sahip özel hastaneler, bunun bilinen örnekleridir. Sağlık hizmetlerinin özel sektöre terk edilmesi, koruyucu sağlık hizmetlerinin daha çok ihmal edilmesi ve daralması sonucunu doğurur.

Sonuç olarak; sağlık hizmetlerinin, kamusal kuruluşlar tarafından sosyal dayanışma amacıyla yürütülmesine son verilerek kâr amacıyla çalışan özel işletmelerce yürütülmesinin, yani görünmeyen ellere bırakılmasının ciddi sonuçları vardır.

Özel sektöre bırakılan sağlık hizmetleri, insanların gereksinimlerine göre değil, satın alma güçlerine göre biçimlenir ve yönlendirilir.

BOP ve TÜRKİYE

Ülkemizde demokratik rejimin askıya alınması ve demokratik hak ve özgürlüklerin ciddi yaralar alması yönünde önemli birer tarih oluşturan 12 Mart (1971) ve 12 Eylül (1980) darbelerine ortam hazırlayan birtakım örtülü operasyonlardır.

Büyük Ortadoğu Projesi'nin dayandırılmak istendiği gerekçeler; uluslararası terörle ve özellikle bölge bağlamında düşünüldüğünde İslami terör denilen şeyle mücadele etmek ve bölgeyi kitle imha silahlarından arındırmak olarak özetlenebilir.

BOP, tarihin tanık olduğu en iğrenç ve en korkunç insanlık trajedilerinin sahnelenmesine neden olmuştur ve olmaya da devam etmektedir

GELECEK ..

Gelecekle ilgili olarak, çok önemli ve büyük değişikliklerin arifesinde olduğumuzu ve bir dönüm noktasında yaşadığımızı düşündüğümüz çok olmuştur. Hemen her dönemde böyle düşünenler bulunabilir. Oysa geçmişe baktığımızda, insanlığının uçsuz bucaksız tarihi boyunca, bir dönüm noktası sayılabilecek ölçüde önem taşıyan dönemlerin az olduğunu görürüz. Tüm insanlık açısından değer taşıyan önemli dönemeçlerin sonuncusu Kapitalizmin doğuşudur.

Sevgili öğrencimiz - meslektaşımız Sezin'in özetlemesine bir alıntı da biz yapmak istiyoruz hoşgörüsüyle :

"Birmingham'daki bir yüksek blokta oturan kiracıların 1/7'sinin su aboneliklerinin kesilmesi üzerine doğan durumu bir kapıcı **"Tam leş gibi bir durum doğdu.."** tümceleriyile betimledi.

Tuvalette sifon kullanma olanağından yoksun kalan kiracılar, gereksinimlerini merdiven boşluklarına görmekteler veya lazımlıklarını pencereden aşağıya boşaltmakta."

Ian Gregory, The Guardian, 2 Eylül 1992,
(Aktaran: Alpaslan Işıklı, **Yeni Din Yeni Tanrı,**
Otopsi Yay. 1. Bs. 2005, syf. 119-120)